

Preek van 18 februari 2024 - 1^{ste}40dagentijd - **Marc Massaer**
IN DE WOESTIJN VERBINDING ZOEKEN MET GODS WOORD

Broeders en zusters in Christus,

Met Aswoensdag zijn we begonnen aan een nieuwe, genadevolle periode, de veertigdagentijd, een tijd om het woord van God meer te overwegen en na te denken over ons leven. Als je de Bijbel wilt lezen om kennis maken met het Nieuwe Testament, dan heeft Marcus het levensverhaal van Jezus het meest bondig beschreven. Het evangelie van vandaag is van Marcus. Het beschrijft Jezus die in de woestijn bekoord wordt zonder dat de evangelist al te veel in details treedt over hoe dit in zijn werk is gegaan. Voor Jezus aan de zending van zijn openbare leven begint, trekt hij zich terug in de woestijn, omringd door wilde beesten en engelen. Terwijl de engelen Gods goedheid en liefde vertegenwoordigen en Hem beschermen, zijn de wilde beesten een gevaar en een beeld van het kwade. Goed en kwaad, ook Jezus heeft ermee te maken gehad, zoals iedereen ermee geconfronteerd wordt. Waarom al die ellende en al die oorlogen? Het blijft voor iedereen een moeilijke vraag.

Het is goed op deze zondag stil te staan bij het beeld van de woestijn, een gebied met weinig neerslag, vaak hoge temperaturen en bijna geen planten en dieren. In deze uitgestrekte vlakke van dorre zandduinen, waarin stilte heerst, moet je worstelen om te overleven. Je kunt er fata morgana's zien en oases van water en leven, plekken van hoop.

De woestijn is in de christelijke spiritualiteit een beeld geworden voor **de geestelijke strijd die een christen moet leveren om van zondige verlangens bevrijd te worden en de verlichting door God te ontvangen**. Wij zijn in de veertigdagentijd, een woestijntijd, om los te komen van het wereldse en ons leven meer te richten op het goddelijke, het goede.

Beelden wij ons in dat wij in een woestijn zijn. Het eerste gevoel zou zijn dat we ons omringd weten door een grote stilte: geen geluid, buiten de wind en onze ademhaling. Dat is de woestijn, een oord van onthechting aan het kabaal dat ons omringt. Het is de afwezigheid van woorden, die plaatsmaakt voor een ander woord: het Woord van God, dat als een zachte bries ons hart streelt.

Inderdaad, in de Bijbel spreekt de Heer graag tot ons in de woestijn. In de woestijn geeft Hij aan Mozes de tien woorden, de tien geboden. En wanneer het volk zich van Hem verwijderd en een ontrouwe bruid wordt, zegt God: "Weldra lok Ik haar weer naar Mij toe, zorg Ik dat zij naar de woestijn gaat en spreek Ik tot haar hart. Daar wordt zij weer gewillig, zoals in de dagen van haar jeugd" (Hos. 2, 16-17). In de woestijn hoort men het Woord van God, als een zacht geluid. In de woestijn vindt men de vertrouwelijke omgang met God terug, de liefde van de Heer. Jezus trok zich graag en dagelijks terug op verlaten plaatsen om te bidden. Hij heeft ons geleerd de Vader te zoeken, die in de stilte tot ons spreekt. Het stil maken in ons hart is niet gemakkelijk, want wij proberen altijd een beetje te spreken en bij anderen te zijn. De Vasten is de gunstige tijd om plaats te maken voor het Woord van God.

De Vasten is een woestijntijd om meer los te komen van de gsm, de tv en de digitale media en zich in verbinding te stellen met het Evangelie. De tijd om af te zien van nutteloze woorden, kletspraat, geruchten, roddel, en de Heer Jezus te zoeken. De tijd om zich te wijden aan een gezonde ecologie van het hart, om orde op zaken te stellen en zich te verzoenen met God en de naaste.

Wij leven met internet in de digitale wereld met veel verbaal geweld, zoveel beledigende en schadelijke woorden. Vandaag uit men beledigingen zoals men "goeie dag" zegt. Wij worden overspoeld door lege woorden, reclame, geniepige boodschappen. Wij zijn het gewend over iedereen van alles te horen, onze mening te pas en te onpas te geven en kritiek te spuien op Jan en alleman. Hiermee lopen we het gevaar naar een wereldse geest af te glijden, die ons hart verstikt. Alleen de stilte brengt genezing van het hart. Het is moeilijk in de wereld de stem van de Heer die tot ons spreekt, te onderscheiden; de stem van het geweten, de stem van het goede. Door ons naar de woestijn te

roepen, nodigt Jezus ons uit te ontdekken wat belangrijk en wezenlijk is en ons hart te heroriënteren. Het is belangrijk afstand te doen van ijdele dingen, van het overtollige, en de schoonheid te zoeken en te ontdekken van een eenvoudiger leven.

Tenslotte is de woestijn ook een plaats van eenzaamheid. Ook vandaag, dicht bij ons, is er veel woestijn, zijn er eenzame en verlaten mensen. De woestijntijd brengt ons bij hen, bij degenen die men doet zwijgen en die stil om hulp vragen. Hoeveel zwijgzame blikken vragen onze hulp! De Vastentijd is een tijd om zwakke en hulpbehoevende mensen bij te staan.

Het Rijk Gods is nabij, zegt Jezus. Inderdaad, wie ogen heeft, ontdekt de kracht van Jezus' boodschap en weet dat de bekering en verandering van de wereld en de mensen een voortdurende proces is, totdat Gods Koninkrijk definitief doorbreekt.

Ik wens u allen een gezegende veertigdagentijd toe. Amen.